

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 18 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0078
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0294/SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Raoul DIRCKX2. mevrouw Rose Marie HOFKENS <p>vertegenwoordigd door advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Graaf van Hoornestraat 51</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomen­de partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de bvba DE VOGELENZANG <p>vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16</p> <ol style="list-style-type: none">2. het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SCHILDE <p>vertegenwoordigd door advocaat Reiner TIJS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Nassaustra­at 37-41</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 december 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 19 oktober 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de eerste tussenkomen­de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 19 juni 2017 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomen­de partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van constructies bij een horecazaak, het wijzigen van de functie van de woongelegenheid naar administratieve ruimte en het aanleggen van een parking op de percelen gelegen te 2970 Schilde, Wijnegemsteenweg, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 185D, 181E, 181F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met het arrest van 8 mei 2018 met nummer RvVb/S/1718/0836 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij gebrek aan hoogdringendheid.

Enkel de eerste verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

Met een beschikking van 10 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De eerste verzoekende partij en de tussenkomende partijen dienen een nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 28 augustus 2018.

Advocaat Isaura DE CLEEN *loco* advocaten Stijn VERBIST en Pieter THOMAES voert het woord voor de verzoekende partijen.

Mevrouw Ellen VAN MEENSEL voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de eerste tussenkomende partij .

Advocaat Laura VAN DOOREN *loco* advocaat Reiner TIJS voert het woord voor de tweede tussenkomende partij

De kamervoorzitter stelt de zaak in dezelfde staat in voortzetting naar de zitting van 4 september 2018 teneinde de stand van uitvoering van de tweede vergunning toe te lichten.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de eerste tussenkomende partij .

De verzoekende, verwerende en tweede tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De verwerende en de eerste tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende en de eerste tussenkomende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden voor zover een onderzoek van de vordering tot vernietiging aan de orde is. Gelet op wat volgt, is een dergelijk onderzoek niet aan de orde nu de verzaking aan de bestreden beslissing wordt vastgesteld en deze louter omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer vernietigd wordt.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 10 juli 2018 onder meer het volgende vast:

“
...

Gedurende de schorsingsprocedure werd de Raad in kennis gesteld van de een e-mail met bijlage uitgaande van de eerste tussenkomende partij welke onder meer als volgt, luidt:

“
...

Wij haasten ons hierbij u kopie te bezorgen van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen dd. 22 maart 2018 dat ons zopas heeft bereikt en waarbij aan de bvba De Vogelenzang opnieuw een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend overeenkomstig de in rood aangepaste plannen voor de regularisatie van constructies, een functiewijziging en de aanleg van een parking op een terrein gelegen te Schilde, Wijnegemsteenweg 193.

...”

In het verlengde van wat voorafgaat, nam de Raad ook kennis van het standpunt van de eerste tussenkomende partij ingenomen ter zitting, waarbij zij zonder tijdsbepaling verklaarde de bestreden beslissing niet te zullen uitvoeren. De Raad kan in dat verband verwijzen naar de volgende weergave zoals opgenomen in het ondertekende proces-verbaal van de zitting:

“
...

De raadsman van de eerste tussenkomende partij verklaart ter zitting dat er een nieuwe vergunning is afgeleverd door de Deputatie van de provincie Antwerpen op 22 maart 2018 en waarbij de eerste tussenkomende partij verklaart de thans betwiste eerste vergunning niet te zullen uitvoeren.

...”

De verklaring van de tussenkomende partij dat zij de bestreden vergunning niet zal uitvoeren, kan op het eerste gezicht niet anders uitgelegd worden dan als een verzaking aan de bestreden beslissing.

...”

Standpunt van de partijen

1.

In haar nota met betrekking tot de behandeling bij korte debatten stelt de verzoekende partij geen bijkomende opmerkingen te hebben ten aanzien van de bovenvermelde beschikking. Zij verwijst enkel nog uitdrukkelijk naar rechtspraak van de Raad waarin de verzaking aan een vergunning werd vastgesteld als gevolg van de indiening van het verkrijgen van een navolgende vergunning met een gelijkaardig voorwerp. Zij stipt in het verlengde daarvan het feitelijk verloop van de voorliggende zaak aan. De eerste verzoekende partij benadrukt dat de tweede stedenbouwkundige vergunning, verleend op 22 maart 2018, identiek is aan de tijdens de administratieve beroepsprocedure aangepaste en vervolgens vergunde aanvraag die het voorwerp uitmaakt van het voorliggende verzoek tot vernietiging. Verder wijst zij erop dat aan die tweede vergunning tot beloop van de parking uitvoering werd gegeven.

In haar bijkomende nota stelt de verzoekende partij aan de hand van foto's dat reeds daadwerkelijk uitvoering gegeven is aan de tweede stedenbouwkundige vergunning, zodat de eerste vergunning omwille van de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer moet vernietigd worden.

2.

De eerste tussenkomende partij geeft in haar nota met betrekking tot de behandeling bij korte debatten aan dat zij het niet eens is met de in de bovenvermelde beschikking opgenomen vaststellingen. Zij stelt in eerste instantie akte te nemen van de afstand van geding in hoofde van de tweede verzoekende partij nu deze geen verzoek tot voortzetting heeft ingediend na de afwijzing van de vordering tot schorsing bij gebrek aan hoogdringendheid. Verder wijst de eerste tussenkomende partij erop dat zij louter ten bewarende titel en onder voorbehoud van alle recht een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor het regulariseren van een aantal constructies, een functiewijziging en de aanleg van een parking op het perceel in kwestie. Van een afstand van de aan de bestreden beslissing onderliggende aanvraag kan volgens haar geen sprake zijn. Zij stelt verder dat inhoudelijk nagenoeg geen verschil bestaat met de met de bestreden beslissing vergunde aanvraag.

Verder meent de eerste tussenkomende partij dat de Raad met haar beschikking voorbijgaat aan het onderscheid tussen de termen “*niet uitvoeren*” en “*verzaken*”. Waar het “*niet uitvoeren*” inhoudt dat zij niet zal overgaan tot de uitoefening van de haar verleende gunst; leidt dit nog niet tot het verlies van die gunst. Wanneer de begunstigde van een stedenbouwkundige vergunning om een welbepaalde reden beslist om deze vergunning niet uit te voeren; betekent dit niet dat deze vergunning niet op een later tijdstip kan worden uitgevoerd, aldus de eerste tussenkomende partij. In het verlengde van dat alles haalt de eerste tussenkomende partij rechtspraak van de Raad aan die stelt dat de afstand van vergunning niet vermoed wordt. Naast een uitdrukkelijke verzaking is er evenmin sprake van een impliciete verzaking, aldus de eerste tussenkomende partij. Tot slot stelt de eerste tussenkomende partij dat er, in het licht van al wat voorafgaat en het gegeven dat ook de tweede stedenbouwkundige vergunning ‘*precair*’ is in het licht van een verzoek tot vernietiging ingesteld door de eerste verzoekende partij, geen grond is voor een behandeling bij korte debatten.

In haar aanvullende nota herhaalt de eerste tussenkomende partij in essentie haar reeds ontwikkelde stelling en bevestigt zij “*dat de parking op dit ogenblik volledig is uitgevoerd en dat de enige nog overblijvende op 22 maart 2018 vergunde onderdelen enkel betrekking hebben op de vervanging van asfalt door waterdoorlatende matten en het afbreken van de toiletten en de berging*”.

Verder betoogt zij dat de tweede tussenkomende partij geen actueel belang heeft om op te komen tegen de bestreden vergunning van 19 oktober 2017, waarvan de uitvoering niet wordt benaarstigd, nu zij de tweede vergunning van 22 maart 2018 niet heeft aangevochten.

3.

In haar nota met betrekking tot de behandeling bij korte debatten, sluit de tweede tussenkomende partij zich in essentie aan bij de in de beschikking van de Raad opgenomen vaststellingen. Zij verzoekt de Raad om de bestreden beslissing te vernietigen omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer, gelet op de verzaking aan deze vergunning door de eerste tussenkomende partij.

In haar bijkomende nota betoogt zij aan de hand van foto's dat inmiddels uitvoering gegeven is aan de tweede vergunning, zodat het aangewezen is om de eerste vergunning omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer te vernietigen.

Beoordeling door de Raad

1.

De tweede tussenkomende partij heeft als vergunningverlenend bestuur in eerste aanleg een belang van rechtswege. In de mate dat thans in rechte twee vergunningen bestaan, waarvan enkel de laatste vergunning wordt uitgevoerd, blijft zij haar actueel belang behouden en kan zij de

vernietiging van de door haar bestreden beslissing vorderen omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer. Het gegeven dat zij geen beroep heeft aangetekend tegen de tweede vergunning doet hieraan geen afbreuk.

2.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat of een vaststelling die onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

3.

Gelet op de in de nota's met betrekking tot de behandeling bij korte debatten en de tijdens de zitting ingenomen standpunten, ziet de Raad de hoger vermelde vaststellingen opgenomen in de beschikking van 10 juli 2018 bevestigd.

Door zonder tijdsbepaling verklaard te hebben de nu bestreden beslissing niet uit te voeren en een identieke aanvraag te hebben ingediend en bij besluit van 22 maart 2018 te hebben vergund gekregen, en die inmiddels quasi volledig uitgevoerd is, verzaakt de eerste tussenkomende partij impliciet maar duidelijk aan de bestreden vergunning.

In de gegeven omstandigheden acht de Raad het gepast de bestreden beslissing te vernietigen met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

V. KOSTEN

De Raad legt de kosten van het beroep ten laste van de eerste tussenkomende partij omdat alleen zij, in tegenstelling tot de andere procespartijen, beschouwd kan worden als de *“in het ongelijk gestelde”* procespartij wegens het feitelijk verzaken aan de bestreden beslissing.

Bij toepassing van artikel 21, §7 DBRC-decreet kunnen tussenkomende partijen niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 19 oktober 2017, waarbij aan eerste tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het regulariseren van constructies bij een horecazaak, het wijzigen van de functie van de woongelegenheden naar administratieve ruimte en het aanleggen van een parking op de percelen gelegen te 2970 Schilde, Wijnegemsteenweg, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie C, nummers 185D, 181E, 181F.
2. De Raad stelt, bij toepassing van artikel 69, tweede lid Procedurebesluit, de afstand van geding in hoofde van de tweede verzoekende partij vast. De kosten van het geding (rolrecht) blijven te haren laste.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht (300 euro) van de eerste verzoekende partij, ten laste van de eerste tussenkomende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro per tussenkomende partij, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 18 september 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Stephanie SAMYN

Marc VAN ASCH